

شماره:

تاریخ:

بسمه تعالی

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی دزفول
معاونت آموزش، تحقیقات و فناوری
مدیریت تحقیقات و فناوری

آیین نامه مالکیت فکری دانشگاه علوم پزشکی دزفول

فهرست مطالب

مقدمه:	۳
ماده یک: تعاریف:	۳
ماده دو: اهداف:	۴
ماده سه: اصول کلی:	۴
ماده چهار: انواع دارایی‌های فکری:	۶
ماده پنج: ضوابط اجرایی:	۷
ماده شش: تجاری سازی و کسب درآمد:	۸
ماده هفت: ساختار اجرایی و وظایف:	۸
ماده هشت: حل و فصل اختلافات:	۱۰
ماده نه:	۱۰

آیین نامه حقوق مالکیت فکری و معنوی دانشگاه علوم پزشکی دزفول

(کمیته مالکیت فکری دانشگاه)

مقدمه :

تجاری سازی و عرضه محصولات دانش بنیان به بازار، نکته بارز و ویژگی دانشگاه‌های نسل سوم به بعد است. این دانشگاه‌ها از طریق توسعه و واگذاری حق مالکیت فکری، در قالب قراردادهای واگذاری حق امتیاز و یا ایجاد شرکت‌های دانش بنیان ملی فعالیت می‌کنند. هدف، تولید علم و فناوری است که به عنوان دارایی فکری علاوه بر ارزش معنوی می‌تواند ارزش مادی نیز داشته و ایجاد درآمد نماید. تبیین خط مشی و ضوابط مالکیت فکری در مؤسسات علمی و پژوهشی، از جمله الزامات موفقیت در تجاری سازی نتایج تحقیقات است.

این آیین نامه و ضوابط، در راستای تحقق یکی از وظایف وزارت علوم، تحقیقات و فناوری مبنی بر "فراهم نمودن زمینه حمایت از حقوق مالکیت فکری"، تشریح نحوه حمایت از ایجاد دارایی‌های فکری را تبیین می‌کند.

ماده یک: تعاریف:

۱-۱ مالکیت معنوی: شامل حقوق مرتبط با موارد زیر است:

اختراعات در کلیه زمینه‌های فعالیت انسانی، کشفیات علمی، طراحی‌های صنعتی، علائم تجاری، علائم خدماتی، نام‌های تجاری، آثار ادبی، هنری، علمی، نمایش‌های هنرمندان بازیگر، صدای ضبط شده، برنامه رادیویی، و سایر حقوقی که ناشی از فعالیت معنوی در قلمرو صنعتی، علمی، ادبی و هنری می‌باشد.

۱-۲ دانشگاه: منظور دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی دزفول است.

۱-۳ شرکت دانش بنیان: شرکت و مؤسسه خصوصی یا تعاونی است که به منظور هم‌افزایی علم و ثروت، توسعه اقتصاد دانش محور، تحقق اهداف علمی، اقتصادی (شامل: گسترش و کاربرد اختراع و نوآوری) و تجاری سازی نتایج تحقیق و توسعه (شامل: طراحی و تولید کالا و خدمات) در حوزه فناوری، با ارزش افزوده فراوان تشکیل می‌شود.

۱-۴ تجاری سازی: فرآیند خلق محصول و خدمت، بر مبنای دانش فنی نوین و عرضه پایدار آن در بازار است به گونه‌ای که با جذب مشتری نیازهای او را تأمین کند.

۱-۵ کارگزار مالی: نهاد مالی است که ارایه خدمات مالی نوین مورد نیاز جهت تجاری سازی را در قالب‌هایی مانند سرمایه گذاری ریسک پذیر، تسهیلات کم بهره و ارائه ضمانت‌های مورد نیاز بر عهده دارد.

۱-۶ دارایی فکری: به دارایی حاصل از خلاقیت‌های فکری انسان اطلاق می‌شود که به طور عمده در دو زمینه کلی "مالکیت صنعتی" (نظیر: اختراعات، طرح‌های صنعتی، علائم و نام‌های تجاری) و "مالکیت ادبی و هنری" (نظیر آثار مکتوب، نرم افزارهای رایانه ای، موسیقی، شعر) می‌باشند.

۱-۷ پدیدآورنده/ پدیدآورندگان: به فرد یا افرادی اطلاق می‌شود که یکی از مصادیق دارایی فکری را (در زمان همکاری با دانشگاه و با استفاده از تسهیلات آن) ایجاد کرده باشند.

- ۸-۱- واگذاری امتیاز بهره برداری از دارایی فکری (Licensing): قراردادی است بین مالک دارایی فکری و متقاضی بهره برداری از آن دارایی که به موجب آن قرارداد، متقاضی در قبال پرداخت مبلغی (به صورت درصدی از درآمد خالص حاصل از فروش محصول "Royalty" و یا مبلغی ثابت)، مجوز بهره برداری از دارایی فکری را به دست می آورد.
- ۹-۱- حامی (Sponsor): افرادی حقیقی یا حقوقی اعم از دولتی یا غیر دولتی هستند که همچون دانشگاه و پدیدآورنده/پدیدآورندگان در ایجاد دارایی فکری معمولاً از طریق حمایت مالی سهیم می باشند.

ماده دو: اهداف:

- ۱-۲- ایجاد و افزایش انگیزه برای مجریان پژوهشی در راستای خلق و توسعه فناوری های ارزش آفرین، تسهیل توسعه دارایی های فکری با ارزش برای دانشگاه و مجری پژوهشی، تشویق و ارتقای خلاقیت و نوآوری در پژوهشگاه به منظور کسب مزیت اقتصادی.
- ۲-۲- ایجاد درآمد پایدار دانش بنیان برای دانشگاه و کمک به تجاری سازی دستاوردهای محصولات دانش بنیان.
- ۳-۲- فراهم سازی زمینه های توسعه علم و فناوری از طریق ایجاد محیطی مناسب برای شکوفایی خلاقیت، گسترش خلاقیت و به کارگیری دستاوردهای جدید پژوهشی و فناوری در کشور.
- ۴-۲- نهادینه سازی حقوق مالکیت فکری و تقویت انگیزه مادی و معنوی در افراد، جهت فعالیت در عرصه پژوهش و توسعه فناوری و افزایش امکان تجاری سازی دستاوردها در راستای منافع عمومی، ثبت و حفاظت از دارایی های فکری دانشگاه.
- ۵-۲- ارائه چارچوبی شفاف و تبیین حقوق و تعهدات دانشگاه، پدیدآورنده/پدیدآورندگان، حامیان در ارتباط با دارایی های فکری ایجاد شده و در نتیجه کاهش اختلافات در زمینه حقوق مالکیت فکری.
- ۶-۲- آگاه ساختن افرادی که از اعتبارات، تسهیلات و یا امکانات دانشگاه استفاده می نمایند به حقوق مالکیت فکری و به ویژه نحوه پوشش دادن هزینه ها و تقسیم منافع مادی و معنوی حاصل از آن.
- ۷-۲- توسعه مهارت محققان در زمینه درک، تفسیر و تحلیل اطلاعات فنی-حقوقی و تجاری پتنت ها و دیگر اسناد مالکیت فکری.
- ۸-۲- استفاده از اطلاعات حاصل از تحلیل اسناد مالکیت فکری برای هدایت و راهبری طرح های راهبردی تحقیقاتی.

ماده سه: اصول کلی:

- ۱-۳- این آیین نامه و ضوابط بر تمام افراد شاغل در دانشگاه اعم از اعضای هیأت علمی، دانشجویان، کارشناسان و به طور کلی هر فردی که از تسهیلات، اعتبارات و امکانات دانشگاه (در راستای انجام فعالیت تحقیقاتی در طی زمان معینی که با دانشگاه همکاری دارد) استفاده نمایند، حاکم می باشد. لازم است همه افراد فوق تعهدنامه ای را مبنی بر قبول و رعایت مفاد این آیین نامه و ضوابط امضاء کنند.
- ۲-۳- دانشگاه در نتایج مادی حاصل از هرگونه دارایی فکری که بر اثر فعالیت فردی یا گروهی با استفاده از امکانات، تجهیزات و یا اعتبارات دانشگاه انجام شود، دارای حق خواهد بود، مگر اینکه در قرارداد شرایط دیگری ذکر شده باشد.
- ۳-۳- چنانچه پدیدآورنده/پدیدآورندگان ادعا نماید/نمایند که دارایی فکری، بدون استفاده مؤثر از منابع و امکانات دانشگاه حاصل شده است، در صورت بررسی مدارک و پذیرش ادعای مذکور توسط کمیته مالکیت فکری، دانشگاه به صورت مکتوب اعلام می کند که ادعایی را مبنی بر مالکیت آن دارایی فکری ندارد.

۳-۴- میزان سهم دانشگاه، پدیدآورنده/پدیدآورندگان و حامی و نیز امکان استفاده و بهره برداری آنها از دارایی فکری مورد نظر، در قرارداد همکاری منعقد شده که شرایط و ضوابط آن در ماده‌های ۳ و ۴ آمده است تعیین می‌شود. در کارهای گروهی، درصد سهم کلیه افرادی که در ایجاد یک دارایی فکری مشارکت داشته‌اند باید قبل از ارائه درخواست تقاضای ثبت، به صورت مكتوب مشخص شود. در صورت عدم توافق و در مواردی که درصد سهم هر یک از افراد مزبور مشخص نشده باشد، منافع حاصل از آن به صورت مساوی بین آنها تقسیم خواهد شد.

۳-۵- افرادی که فعالیت آنها با استفاده از امکانات، تجهیزات و یا با کمک بودجه دانشگاه، منجر به ایجاد نوعی از دارایی فکری گردد موظف‌اند در اسرع وقت و قبل از هرگونه افشای اطلاعات مربوط برای سایرین و یا اقدام به ثبت و نشر آنها، معاونت آموزش، تحقیقات و فناوری دانشگاه را در جریان قرار داده، اطلاعات مربوط را در اختیار آن واحد قرار دهند و هماهنگی‌های لازم را به عمل آورند رعایت این امر در قراردادهای همکاری بین افراد و دانشگاه مورد تأکید قرار می‌گیرد.

۳-۶- در صورتی که برای پدیدآوردن مالکیت فکری، تجهیزاتی از محل اعتبارات دانشگاه تهیه شده باشد، آن تجهیزات با رعایت مقررات مربوطه در تملک اختصاصی دانشگاه خواهد بود.

۳-۷- کارکنان دانشگاه و اعضای هیأت علمی منصوب از سوی دانشگاه، جهت انجام سنجش و آزمایش اصالت مالکیت فکری، موظف به عدم افشاء اسرار، توصیفات و داده‌های مالکیت فکری بوده و ملزم به رعایت جوانب امانت داری در مورد اطلاعات ارائه شده و مربوط به مالکیت فکری توسط طرف قرارداد هستند.

۳-۸- چنانچه تخلف کارکنان و اعضای هیأت علمی منصوب، حسب تشخیص کمیته مالکیت فکری موجب خسارات مادی یا معنوی به دانشگاه شود، دانشگاه می‌تواند موضوع را از طریق قانونی پیگیری نماید.

۳-۹- سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری در مورد حقوق مالکیت فکری در دانشگاه توسط کمیته مالکیت فکری انجام می‌شود.

۳-۱۰- هر شخصی که مدعی وجود یکی از موضوعات مالکیت فکری متناسب با رسالت دانشگاه یا مقتضیات آن باشد، می‌تواند درخواست مشارکت در اثبات، ایجاد، ثبت یا بهره برداری از آن را به معاونت آموزش، تحقیقات و فناوری دانشگاه تقدیم نماید. درخواست شامل تمامی داده‌ها، توصیفات، ترسیمات، اسناد و هر آنچه را که برای دستیابی به ثبت مالکیت فکری لازم است می‌باشد.

۳-۱۱- در مواردی که حسب تشخیص کمیته مالکیت فکری، حضور مدعی جهت تبیین و توضیح داده‌های مربوط به مالکیت فکری ضروری است، باید در محل و زمان تعیین شده حاضر شود.

۳-۱۲- مدعی پیش از ثبت مالکیت فکری، بدون مجوز کتبی دانشگاه، با هیچ دستگاه اجرایی در معنی ماده ۵ قانون مدیریت خدمات کشوری یا اشخاص موضوع حقوق خصوصی، هیچ گونه اقدامی جهت مذاکره، انعقاد قرارداد، ثبت، بهره برداری و تجاری سازی در مورد مالکیت فکری انجام نخواهد داد؛ در غیر این صورت و همچنین در مواردی که به علت تقصیر مدعی، اقدام به انتشار یا ارائه مطالب علمی مربوط به مالکیت فکری شود، دانشگاه، مالک و دارنده‌ی مالکیت فکری مورد ادعا گردیده و حق تقدیم اظهارنامه و ثبت مالکیت فکری به نام دانشگاه را به مرجع صلاحیت‌دار خواهد داشت در غیر اینصورت دانشگاه می‌تواند موضوع را از طریق قانونی پیگیری نماید.

۳-۱۳- دانشگاه با بهره‌گیری از نیروی انسانی و تجهیزات موجود یا قابل تدارک، وجود یا عدم شرایط ماهوی مالکیت فکری را مورد سنجش و ارزیابی قرار داده، در فرض وجود قابلیت‌های ثبت آن، شرایط اساسی را در آن ایجاد و فراهم می‌نماید.

۳-۱۴- در صورتی که مالکیت فکری مورد ادعا، واجد اصالت نبوده یا در زمره‌ی موارد خارج از حیطه‌ی حمایت باشد، به شیوه‌ی مناسب و ضمن تبیین آن، نتیجه در فوریتی متعارف به آگاهی مدعی رسانده می‌شود.

۳-۱۵- دانشگاه در موضوعات مالکیت فکری پدید آمده، ممکن است برحسب مورد پدیدآورنده، شریک، مالک یا بهره‌بردار از حقوق باشد. در هر حال در قراردادهای تنظیمی مالکیت فکری باید عنوان دانشگاه در مالکیت فکری معلوم باشد.

۳-۱۷- در مواردی که مالکیت فکری بین دانشگاه و شخص دیگر مشترک است، در صورت ثبت و صدور گواهینامه‌ی مربوط از سوی مرجع ذیصلاح، مالکیت فکری، مال مشاع دانشگاه و شخص دیگر بوده و حقوق مادی و معنوی ناشی از آن توسط کمیته مالکیت فکری خواهد بود؛ تصرفات حقوقی یا مادی طرفین در مالکیت فکری، براساس گواهینامه، تابع قواعد مربوط به مال مشاع و عقد شرکت مدنی خواهد بود.

۳-۱۷- سود قابل تقسیم ناشی از مالکیت فکری پس از کسر اعتبارات هزینه شده به تأیید امور مالی دانشگاه، مطابق قرارداد بین دانشگاه و ذی نفع تقسیم می‌گردد.

۳-۱۸- در صورت ثبت نشدن مالکیت فکری، چنانچه نتایج به دست آمده، به صورت یک اثر علمی قابل عرضه باشد، عرضه‌ی آن همواره باید با تبیین کامل نقش دانشگاه در پدید آمدن آن اثر باشد؛

۳-۱۹- به منظور تبیین حقوق دانشگاه، پیش از اقدام در موارد مورد نظر، قراردادی متناسب با هر یک از موضوعات مربوطه با طرف دیگر منعقد شده و نتیجه از سوی معاون آموزش، تحقیقات و فناوری به کمیته مالکیت فکری اطلاع داده می‌شود.

۳-۲۰- تخلف یا تقصیر مدعی مانع دادخواهی دانشگاه در دادگاه، در جبران تمام ضرر و زیان‌های مادی، معنوی و همچنین منافع تقویت شده و احتمالی دانشگاه نخواهد بود.

۳-۲۱- ارزیابی و سنجش علمی مالکیت فکری مورد ادعا ممکن است توسط اعضای هیأت علمی دانشگاه یا با ارجاع به سایر مراجع صلاحیت دار انجام شود.

ماده چهار : انواع دارایی‌های فکری:

۴-۱- دارایی فکری به دست آمده از طریق موارد زیر می‌باشد:

۴-۱-۱- دارایی فکری ناشی از سرمایه گذاری و یا اختصاص بودجه از سوی دانشگاه؛

۴-۱-۲- دارایی فکری ناشی از اعطای تسهیلات از سوی دانشگاه با بازپرداخت؛

۴-۱-۳- دارایی فکری ناشی از اجرای قراردادهای ارتباط با صنعت؛

۴-۱-۴- دارایی فکری ناشی از پایان نامه و رساله‌های دانشجویی؛

۴-۱-۵- دارایی فکری ناشی از حمایت و اختصاص اعتبار خارج از دانشگاه از جمله سازمان‌ها و دستگاه‌های دولتی، حمایتی و شرکت‌ها و مؤسسات خصوصی نظیر مراکز رشد و...

۴-۱-۶- دارایی فکری ناشی از تولید اثر ادبی، هنری، نرم‌افزارها و سایر مواردی که در بندهای فوق وجود ندارد.

۴-۲- درصد مالکیت دانشگاه، پدیدآورنده/پدیدآورندگان و حامی در خصوص انواع دارایی فکری به شرح جدول زیر می‌باشد:

	ردیف نوع دارایی فکری	درصد مالکیت		
		دانشگاه	پدیدآورندگان	حامی
۱	بند ۴-۱-۱	۶۰	۴۰	*
۲	بند ۴-۱-۲	۱۵	۸۵	-
۳	بند ۴-۱-۳	۱۰	۹۰	**
۴	بند ۴-۱-۴	۲۵	۷۵	-
۵	بند ۴-۱-۵	۵۰	۵۰	***
۶	بند ۴-۱-۶	کمیته مالکیت فکری با توجه به نقش دانشگاه، پدیدآورندگان و حامی در مورد سهم آنها تصمیم گیری خواهد کرد.		

* در صورتی که یک حامی بخشی از منابع مورد نیاز جهت توسعه مالکیت فکری را تامین نماید، به نسبت درصد تامین منابع از سهم دانشگاه به مالکیت حامی در خواهد آمد.

** در صورتی که در قرارداد با کارفرمای قرارداد ارتباط با صنعت، قسمتی از مالکیت دارایی فکری ایجاد شده متعلق به کارفرما باشد، سهم پدیدآورنده و دانشگاه از سهم باقیمانده به نسبت تعیین شده تعلق می گیرد.

*** سهم حامی در صورت وجود مطابق با قرارداد و یا توافق نامه منعقد شده به او تعلق می گیرد و سهم دانشگاه و پدیدآورنده بر مبنای باقیمانده سهم محاسبه می شود.

ماده پنج: ضوابط اجرایی:

۵-۱- دستاوردهای پژوهشی و فناوری که زمینه بهره برداری تجاری، کسب مجوز و پروانه تولید و یا ثبت حقوقی آنها وجود دارد، توسط پدیدآورنده/پدیدآورندگان به صورت کتبی به معاونت آموزش، تحقیقات و فناوری دانشگاه گزارش می شود تا ارزیابی اولیه (شامل ضرورت و قابلیت ثبت، امکان و نحوه تجاری سازی، بهره برداری و نیز ارزش گذاری دارایی فکری) انجام گیرد. این ارزیابی می تواند از طریق بررسی داخلی و یا ارجاع به سایر مؤسسات (نظیر مراجع مالکیت فکری مورد تأیید وزارت علوم، تحقیقات و فناوری) صورت پذیرد. پس از این مرحله، دانشگاه اقدامات لازم جهت ثبت و بهره برداری از دارایی فکری را به عمل خواهد آورد.

۵-۲- اگر دانشگاه بر اساس قراردادی تمام یا بخشی از حقوق دارایی فکری حاصل از آن را به دیگری اعطا نماید، باید حقوق پدیدآورنده/پدیدآورندگان دارایی فکری مورد نظر و حامی آن را نیز در قرارداد مذکور لحاظ نماید.

۵-۳- هرگونه تنظیم و عقد قرارداد و موافقت نامه در جهت کسب مجوز و یا بهره برداری تجاری از دارایی فکری، با نظارت و تأیید معاونت آموزش، تحقیقات و فناوری دانشگاه صورت می پذیرد و اطلاعات مربوط به آن در دانشگاه ثبت و نگهداری می گردد.

۵-۴- ارائه و افشای اطلاعات مربوط به اختراعات و نوآوری ها برای دانشگاه، باید به صورت شرحی مکتوب، دقیق، کامل و جامع باشد، به طوری که بر اساس اطلاعات ارائه شده، دستیابی به نتایج حاصل از آن قابلیت تکرار داشته باشد. همچنین این اطلاعات باید حاوی مواردی نظیر عنوان، نام پدیدآورنده/پدیدآورندگان، توضیح، نام و مشخصات حامی خارج از دانشگاه، تاریخ پایان مرحله پژوهش، طراحی و تاریخ به کارگیری دستاورد علمی باشد.

۵-۵- در پژوهش‌هایی که به تشخیص معاونت آموزش، تحقیقات و فناوری دانشگاه قابلیت ثبت به عنوان اختراع را دارند، افشای اطلاعات و انتشار دستاوردهای پژوهشی در قالب مقاله و ...، باید بعد از ثبت اظهارنامه در اداره کل مالکیت معنوی بوده و یا اعلام کتبی دانشگاه مبنی بر عدم تمایل به ثبت اختراع صورت گیرد.

۵-۶- چنانچه دانشگاه و یا پدیدآورنده/پدیدآورندگان دارای فکری نتواند و یا تمایلی به مشارکت در ثبت، کسب مجوزهای لازم و یا بهره برداری از دارایی فکری را نداشته باشد، می‌تواند حقوق خود را طی موافقت‌نامه‌ای به طرف مقابل واگذار نماید. جزئیات این موافقت‌نامه در مذاکرات بین دانشگاه پدیدآورنده/پدیدآورندگان تعیین خواهد شد.

۵-۷- پدیدآورنده/پدیدآورندگان می‌بایست مستقیماً دستاوردهای پژوهشی خود را به دفتر مالکیت فکری تحویل دهند. چنانچه دانشگاه تا شش ماه پس از دریافت گزارش کامل اختراع به صورت شرحی مکتوب، دقیق، کامل و جامع در معاونت آموزش، تحقیقات و فناوری اقدامی در جهت ثبت قانونی آن به عمل نیاورد، مخترع می‌تواند برای ثبت اختراع به نام خود اقدام کند.

۵-۸- این آیین‌نامه با قوانین ملی و تعهدات بین المللی کشور سازگار بوده و در صورت تغییر در آنها، مورد بازنگری قرار خواهد گرفت.

ماده شش: تجاری سازی و کسب درآمد:

۶-۱- موضوع تجاری سازی دارایی‌های فکری، از طریق دانشگاه و با هماهنگی و نظر پدیدآورندگان صورت می‌پذیرد. پدیدآورندگان موظفند جهت هماهنگی بیشتر و اقدام یکپارچه، هرگونه اقدام در این خصوص را از طریق دانشگاه و با هماهنگی دفتر ارتباط با صنعت انجام دهند.

۶-۲- تجاری سازی و درآمدزایی از دارایی‌های فکری، از طریق الگوهای زیر اقدام می‌گردد:

۶-۲-۱- مشارکت در درآمد از طریق واگذاری حق بهره برداری: در این الگو، دانشگاه طی قراردادی حق بهره برداری از یک دارایی فکری را به صورت انحصاری و یا غیر انحصاری به یک شرکت ثالث واگذار نموده و درصدی از فروش و درآمد محصول را کسب می‌نماید.

۶-۲-۲- فروش حق امتیاز (License): حق امتیاز دارایی فکری و حق بهره‌برداری از آن به طور کامل به یک شرکت ثالث با مبلغ مشخص فروخته می‌شود.

۶-۲-۳- تأسیس شرکت دانش بنیان: ممکن است جهت تجاری سازی و کسب درآمد از یک دارایی فکری، کمیته مالکیت فکری دانشگاه تصمیم به تأسیس یک شرکت و اقدام به دانش بنیان کردن آن نماید. لذا دانشگاه و پدیدآورندگان با نسبت درصد مالکیت خود در دارایی فکری، در شرکت نوپا سهامدار می‌شوند. سهم سرمایه گذار مالی (در صورت نیاز به سرمایه گذاری) نیز به صورت جداگانه در سهام شرکت منظور می‌گردد.

۶-۲-۴- در هر مورد از دارایی‌های فکری، شرایط عقد قرارداد، واگذاری حق امتیاز یا فروش و یا تأسیس شرکت دانش بنیان، توسط کمیته مالکیت فکری تعیین می‌شود.

۶-۳- مدل‌های کاری کسب درآمد از دارایی‌های فکری و درصد سهم دانشگاه، پدیدآورندگان و شرکت ثالث، در قراردادهای فی‌مابین تعیین و مشخص می‌گردد.

ماده هفت: ساختار اجرایی و وظایف:

۷-۱- برنامه ریزی و تصمیم‌گیری در مورد حقوق مالکیت فکری در دانشگاه، در کمیته‌ای به نام "کمیته مالکیت فکری" انجام می‌شود.

۷-۱-۱- ترکیب اعضای کمیته مالکیت فکری به شرح زیر می‌باشد:

- دکتر محمد امین بهمنش
- دکتر عزیز کسانی
- دکتر بابک الیاسی فر
- دکتر محمد افراسیابی
- دکتر عباس مریدنیا
- دکتر عباس حیدری مقدم
- دکتر رضا نوروزی راد
- ابراهیم قنبری زاده
- میلاد الاسوند
- غلامحسین دیاحسین
- سید عطا محمودی نژاد

تبصره ۱) کمیته مالکیت فکری موظف است در هر حوزه تخصصی با توجه به دستور کار کمیته از مشاوران و کارشناسان آن حوزه بهره گیرد.

تبصره ۲) افراد مذکور بند ۷-۱-۱، در کمیته مالکیت فکری با صدور ابلاغ، به صورت سالیانه معین شده و بروزرسانی می شوند.

۷-۲- وظایف:

- ۷-۲-۱- تصمیم‌گیری در مورد حمایت و حفاظت از دارایی‌های فکری دانشگاه و نحوه انجام آن.
- ۷-۲-۲- تایید اعتبار و ارزش گذاری دارایی‌های فکری.
- ۷-۲-۳- احراز و تعیین سهم مالکیت هر یک از ذینفعان (پدیدآورنده، دانشگاه، حامیان) از حقوق مادی و معنوی حاصل از دارایی‌های فکری.
- ۷-۲-۴- بررسی مقدماتی، مذاکره، میانجی‌گری و تشخیص اختلافات و تخلفات احتمالی در زمینه مسائل مربوط به حقوق مالکیت فکری و داوری.
- ۷-۲-۵- بررسی و تبدیل دستاوردهای تحقیقاتی دانشگاه از لحاظ قابلیت ثبت در قالب یکی از مصادیق دارایی فکری.
- ۷-۲-۶- رسیدگی و بررسی موارد خاص که خارج از عرف، قوانین و مقررات امور مالکیت فکری است.
- ۷-۲-۷- برگزاری کارگاه‌های توجیهی جهت ثبت داخلی نوآوری‌ها و اختراعات و نیز انجام ثبت اختراع در خارج از کشور.
- ۷-۲-۸- بهره‌گیری از مشاوره‌ها و حمایت‌های حقوقی، علمی و اقتصادی دفتر از آغاز فرایند ثبت ایده تا زمان صنعتی‌سازی محصول.
- ۷-۳-۱- کمیته مالکیت فکری در راستای تجاری سازی و خلق ثروت از دارایی‌های فکری توسعه یافته، وظایف زیر را به عهده دارد:
- ۷-۳-۲- شناسایی و فراخوان فرصت‌ها و ایده‌های مستعد توسعه فناوری در دانشگاه.
- ۷-۳-۳- ارزیابی طرح‌های وصولی و قابلیت تجاری سازی آنها.
- ۷-۳-۴- نظارت و ارزیابی قراردادهای سرمایه گذاری در توسعه فناوری منعقد شده با توسعه دهندگان، پیگیری امور تجاری سازی اختراعات ثبت شده از طریق معرفی به مراکز رشد زیر مجموعه دانشگاه و نیز معرفی به دفتر ارتباط با صنعت دانشگاه جهت انجام امر تولید توسط کارخانجات مرتبط.
- ۷-۳-۵- مذاکره و تنظیم و عقد قراردادهای واگذاری حق امتیاز (License) و حق بهره برداری دارایی‌های فکری.
- ۷-۳-۶- کمک به سرمایه گذاری و تجاری سازی دارایی‌های فکری و تعاملات با صنعت.

۷-۳-۶- تصمیم گیری در مورد ثبت ملی، منطقه‌ای، بین المللی، بهره برداری انحصاری یا غیرانحصاری، تعیین حداقل سهم دانشگاه در قرارداد مالکیت فکری.

ماده هشت: حل و فصل اختلافات:

کمیته مالکیت فکری ساز و کار حل و فصل اختلافاتی را که ممکن است بین دانشگاه، پدیدآورنده/پدیدآورندگان دارای فکری و یا حامی پیش آید، فراهم می‌آورد و در این راه از چارچوب ساز و کارهای تعیین شده و ضوابط و مقررات جاری دانشگاه اقدام کند. در صورت عدم حصول توافق با حضور طرفین یا نمایندگان آنها، موضوع به مراجع ذیصلاح ارجاع داده می‌شود. اقامه دعوی در دادگستری مشروط به اعلام کمیته مالکیت فکری در عدم حصول نتیجه در مورد اختلاف است.

ماده نه:

این آیین‌نامه در نه ماده و دو تبصره تنظیم و در تاریخ ۱۴۰۱/۰۸/۱۷ در شورای مالکیت فکری تصویب شد و از تاریخ تصویب در شورای مذکور لازم‌الاجرا می‌باشد.